

újabb kulturális központ létrehozásával a hazai kulturális és zenei élet példaértékűvé váljon a közönség számára. Nagyon reméljük, hogy a hazai közönségnek tetszeni fog a palota, és a múlt században már hagyománnyá vált koncertsorozatot is megkedvelik majd.” A zeneterem, a két szalon és a lépcsőház a felújítással visszanyerte régi

formáját, és mostantól várja a zene- és kultúrákedvelőket, a koncertek mellett kiállításoknak és fogadásoknak is otthont ad majd. A termek felavatásán részt vett Hubay Jenő unokája, Hubay Cebrian László is, aki elmondta: – Rendkívül örülök annak, hogy a család egykori lakóhelyét ilyen korhű módon felújították, és ezáltal nagyapám em-

lékét is megőrizték. Hubay Jenő érdekes, elbűvölő ember volt, jókedvű társalgó, aki vonzotta magához a magyar és a külföldi, művelődni vágyó embereket. A korabeli zenei világ nagy neveit – mint pl. Liszt, Brahms, Richard Strauss – tudhatta barátjának. Életét a zene, a művészet és a szenvedélyes hazaszeretet töltötte ki. *Bilkei Éva*

Létszámleépítés az Operaházban

A zenekar is kénytelen megválni néhány muzsikustól

A Magyar Állami Operaháznak ebben az esztendőben 28 státusszal kellett csökkentenie a dolgozói számát.

A létszámleépítés első része már az év elején lezajlott, s október végén került sor a második szakaszra, amelynek során 14 embert kell elküldeniük.

Ez a dalszínház zenekarában tizenegy személyt érintett.

A kényszerű intézkedésekről a zenekari igazgató, Mali István számolt be.

I Ezek szerint már korábban is tudták, hogy számítani kell ebben az esztendőben létszámleépítésre?

– Igen, hiszen erről már az év elején is szó volt, amikor szintén el kellett küldenünk néhány embert, mivel a Főigazgató úr a létszámfelesleges területeken leépítést rendelt el. A határidő nagyon sürgetővé vált, mert először arról volt szó, hogy az év végéig kell végrehajtani, de közben kiderült, hogy október 27-ig kell összeállítani a végleges listát. A létszámleépítés természetesen nemcsak a zenekart érintette, hanem például magánénekeseket, a műszakot, és más részlegeket is.

I Ki állította össze a listát?

– A zenekart illetően Kovács János első karmester úrral együtt végeztük el ezt a hálátlan feladatot, és a döntésről a szakszervezet tájékoztatást kapott. Korábban, amikor szintén elbocsátásokra kényszerültünk, nagyon fontosnak tartottam, hogy minden érintettel jó előre személyesen beszéljek. Most sajnos erre nem volt idő... Pedig tudom, hogy állása elvesztése mekkora megdöbbentést jelent minden érintettnek. Kilencc művészünkre kellett első körben

lemondanunk, ezt igyekeztünk a lehető legkevesebb fájdalommal és veszteséggel megoldani.

Az eredetileg elküldött kilenc emberből hárman félállásosak, négyen szakmai nyugdíjasok voltak. Ez tulajdonképpen hét és fél státusz csökkentését jelentette. Négyen éltek törvényes lehetőségükkel, és egész állásukból fél állásra vonultak vissza. Így csak öt és fél státuszt építettünk volna le, nem gyűlt össze a megkívánt tizennégy leépítendő operaházi állás. Ezért kénytelen voltam lemondani a zenekari titkár és az egyik zenekari altiszt közalkalmazotti státuszáról is, akik szintén nyugdíjasok voltak.

I A létszámleépítés mennyiben állítja nehez helyzet elé az együttest?

– Fájó ez a veszteség, mert az utóbbi évek során már harminc muzsikussal csökkent a zenekar létszáma. Az sem teszi egyszerűbbé a helyzetünket, hogy mi másképpen működünk, mint egy koncertzenekar, hiszen a dalszínházban minden nap vannak próbák és előadások. A hétfvégéken akár hat produkcióban is muzsikálni kell, ezért ahhoz, hogy minden feladatot ellássunk, lényegesen nagyobb létszámra van szükség, mint más együtteseknél. Nagy gondot jelent kiadni a heti két szabadnapot is. Az elmúlt évek során főleg a nyugdíjas kollégáktól váltunk meg, vagy olyanoktól, akik igénybe vehették az előrehozott nyugdíjazás lehetőségét. Ahogy azonban szűkül a kör, ez egyre nehezebb... Azt is el kell mondanom, hogy az utóbbi években összesen egy kolléga volt, aki a leépítések miatt munkaügyi pert indított.

I Mi alapján döntöttek arról, hogy kiket bocsátanak el?

– Figyelni kellett arra, hogy védett korban lévő muzsikushoz nem nyúlhatunk. Az első karmester úrral több szempontot vettünk

figyelembe. Az volt a legfontosabb, hogy az adott szólamcsoportban van-e létszámfelesleg, hiszen az elbocsátás nem bonthatja meg a zenekar szerkezetét. Igyekeztünk figyelembe venni szociális helyzetet, szakmai szempontokat, mentalitást is. Megfontoltuk mindezt, persze ilyen ügyekben nem lehet jó döntést hozni... A jelenlegi helyzetre jellemző példa, hogy három tubásunk volt eddig, de ma már sajnos nincs elegendő szolgálat a számukra, így közülük egytől kénytelenek voltunk megválni.

I Mennyire tudott erre felkészülni a zenekar?

– Az évad elején zenekari munkaértekezletet tartottunk, mint minden szezon előtt, s már ott szóba került a várható létszámleépítés. Az Erkel Színház sajnálatos bezárása óta sejteni lehetett, hogy mindez bekövetkezik.

R. Zs.

A létszámleépítéssel kapcsolatos kérdéseinkre Vass Lajos főigazgató az alábbiakat juttatta el lapunkhoz:

„Az Operaháznak többek között az is kötelessége, hogy jól gazdálkodjon. Ehhez hozzátartozik, hogy az előre tervezett feladatok ellátásához megfelelő létszámú embert foglalkoztassunk. Nem történt más, mint hogy a létszámot a feladatokhoz igazítottuk. Ha több emberre lett volna szükségünk, akkor a létszám gyarapodott volna. A lebonnyolításra vonatkozóan pedig azt mondhatom, szintén a gazdálkodást tartottuk szem előtt: van ugyanis egy olyan jogszabályi lehetőség, amely szerint bizonyos feltételek teljesítése esetén az intézmény külön erre a célra biztosított állami pénzből finanszírozhatja végkielégítéseket és egyéb járandóságokat. Mi éltünk ezzel a lehetőséggel, miután a feladatokról és létszámról alkotott elképzeléseinkkel összhangban áll – így ezúton is kimélni tudjuk az Operaház költségvetését.